

Arrest

nr. 266 689 van 14 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u op X 1977 geboren in X in het gelijknamige departement. U woonde sinds 2011 in Comunidad Aragon in San Salvador en daarvoor woonde u in Colonia Altos de Jardines, eveneens in San Salvador. U bent gehuwd met (...) met wie u twee kinderen heeft, maar u heeft geen contact meer met haar. U heeft sinds 2012 een relatie met (...).

Zij heeft ook twee kinderen, met name (...) en (...). U studeerde elektromechanica en werkte van 2011 tot aan uw vertrek als buschauffeur voor het openbaar vervoer.

Sinds u begon te werken als buschauffeur in 2011 diende u renta te betalen aan zowel bende MS als aan bende 18 Revolucionarios. Uw werknemer hield dit bedrag maandelijks van uw loon af. Uw partner betaalde eveneens renta omwille van haar werk, maar u weet niet hoeveel dit bedrag was en aan welke bende ze dit diende te betalen.

Toen u in 2011 in Comunidad Aragon bij uw partner ging wonen, vroegen de leden van bende 18 die daar de controle hadden continu uw medewerking. Zo wilden ze dat u hen zou waarschuwen wanneer de politie kwam of dat ze zich zouden kunnen verstoppen in uw huis om aan de politie te ontkomen.

In 2015 werd deze vraag voor samenwerking meer een rechtstreekse benadering en wilde bende 18 een bepaalde medewerking van u en uw partner. Ze kwamen sinds dan ook bij jullie thuis langs om jullie medewerking te vragen. Jullie gingen er echter nooit op in.

Op 11 april 2015 gingen u en uw echtgenote een familielid van haar bezoeken. Jullie kwamen onderweg een bendelid tegen dat uw vrouw met weinig respect aansprak omdat u niet met hen wilde samenwerken. Toen u hierop reageerde sloeg het bendelid u in uw gezicht. Hij zei dat u niet met hen wilde samenwerken en hem nu bovendien voor schut zette. De burens kwamen tussenbeide en het bendelid zei u dat hij nog ging terugkeren en dat hij wist hoe hij bij u thuis kon geraken. Vervolgens keerde u terug naar huis toen uw partner plots hoorde dat uw zoon buiten aan de woning onder vuur werd genomen en ze hem vroegen waar u was. Toen klopte er iemand aan de deur en uw partner ging naar buiten om uw zoon te verdedigen. Enkele personen kwamen binnen in uw huis, namen uw partner bij de hals en duwden haar tegen de muur. U ging naar hen toe en de man die uw partner vasthield, gaf het bevel u te doden. Daarop werd er acht keer naar u geschoten, waarna de man eveneens een wapen tegen het hoofd van uw partner hield en drie keer probeerde te schieten. Echter ging het wapen niet af en de mannen verlieten de woning. Uw partner belde vervolgens naar de politie omdat u gewond was. Het duurde echter lang voordat de politie kwam dus een buurman bracht u met zijn wagen naar het ziekenhuis. Uiteindelijk kwam de politie diezelfde avond nog langs om de verklaringen van uw vrouw op te nemen. Jullie dienden tevens een klacht in omwille van deze gebeurtenis. Ook werd de medeplichtige, degene die niet schoot, diezelfde dag nog opgepakt. U moest vervolgens gedurende zeventien dagen in het ziekenhuis blijven en verloor voor 40% de functies in uw linkerarm.

Twee maand na het incident begon u uit noodzaak opnieuw te werken voor het openbaar vervoer. Ook kwam de bende er in mei 2015 achter dat jullie een klacht hadden ingediend. Ze bedreigden jullie met de dood en maanden u aan de klacht in te trekken. Jullie mochten niet meer komen opdagen in de rechtbank voor het proces tegen de medeplichtige die gearresteerd was. Jullie gaven gehoor aan de bedreigingen en gingen nadien niet meer naar de politie. Jullie trokken de klacht niet in, want dat ging niet doordat het een moordpoging was. Jullie boden zich enkel niet meer aan als slachtoffer. De gearresteerde medeplichtige kwam vervolgens vrij en de bedreigingen aan jullie adres namen dan ook af.

Tussen 2015 en 2019 moest u tevens tot drie keer toe zo'n 150 dollar renta betalen aan de bendeleden als een soort oorlogsbelasting voor de aangifte die nog liep.

In 2019 bleek dat familieleden van de persoon die op u had geschoten werden vrijgelaten. Het waren ook bendeleden. Ze kwamen erachter dat de aangifte tegen hun familielid, genaamd Guillermo, nog liep. Sinds begin 2019 kwamen leden van bende 18 jullie regelmatig vragen waarom de klacht nog liep, want ze wisten dat hun familielid risico liep in de gevangenis te belanden. Ook werd u rechtstreeks op uw werk bedreigd, net als uw partner. Tevens kwamen ze u thuis bedreigen en smeten ze met flessen naar uw woning. Jullie besloten daarop zo weinig mogelijk de woning te verlaten aangezien jullie zowel op uw werk als op dat van uw partner en op de school van uw kinderen door bendeleden aangesproken werden om de klacht in te trekken.

U verliet daarop op 28 oktober 2019 El Salvador kwam de dag nadien aan in België, waar u op 5 november 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Na uw vertrek kwamen de bendeleden in november en december langs bij uw partner om te vragen waar u zich bevond. Op 6 januari 2020 zeiden ze haar tevens dat ze te weten waren gekomen dat u het

land had verlaten. Indien u niet binnen enkele dagen zou opduiken, zouden ze een aanslag op haar plegen. Uw partner verbleef daarop niet langer in het huis en verbleef afwisselend bij haar vader en haar moeder. Uiteindelijk besloot uw partner ook het land te verlaten.

Op 4 februari 2020 verliet uw partner El Salvador samen met haar twee kinderen. Op 10 februari 2020 diende ze eveneens een verzoek tot internationale bescherming in bij de DVZ.

In België kende u tevens problemen met een Salvadoraan die in hetzelfde opvangcentrum als u verbleef. Jullie hadden een discussie waarop die man u berichten stuurde en dreigde de bendeleden in El Salvador te informeren dat u zich in België bevond. Hij is nadien van centrum veranderd en u vernam nadien niets meer van hem.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u vermoord te worden.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; uw identiteitskaart; uw rijbewijs; uw chauffeurskaart; de documenten van de rechtszaak; de aanvragen van het Openbaar Ministerie voor psychologische evaluaties van u en uw echtgenote; oproepingsbrieven voor de hoorzittingen; documenten over problemen die u in België kende; afspraken die u in het ziekenhuis had in El Salvador; bewijs van goed gedrag en zeden; medische attest met de beschrijving van uw littekens; de Salvadoraanse paspoorten van uw partner en haar kinderen; de identiteitskaart van uw partner; medische documenten aangaande uw stiefdochter; een krantenartikel; een juridisch document dat stelt dat u en uw echtgenote 500 dollar ontvingen van de verdachte van de schietpartij.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten omdat u en uw partner renta dienden te betalen en omdat de bendes u neerschoten in 2015 en u als gevolg daarvan bedreigingen ontving. Deze problemen situeren zich echter in de gemeenrechtelijke sfeer en hebben geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

Zo is het, vooreerst, weinig aannemelijk dat u tot bijna 300 dollar per maand aan renta diende te betalen omwille van uw job als buschauffeur (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS I, p.13). Hoewel het CGVS niet ontkent dat afpersing van buschauffeurs een gangbare praktijk is in El Salvador is het echter niet aannemelijk dat u een dergelijk hoog bedrag aan renta diende te betalen wanneer u slechts 400 dollar per maand verdiende (CGVS I, p.5). Bovendien blijkt uit de landeninformatie waarover het CGVS beschikt dat het te betalen bedrag aan renta meestal gebaseerd wordt op het inkomen van iemand en dat dit doorgaans zo'n 20 à 30 procent van het totale inkomen is (landeninformatie, stuk 1). Dat u dan 75% van uw inkomen moet afstaan aan renta is bijzonder onwaarschijnlijk. Bovendien is het ook vreemd dat uw partner niet weet hoeveel renta u aan de bendes diende te betalen, noch hoe die betalingen verliepen (CGVS 2012704 II,p.6). Indien u werkelijk renta diende te betalen kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat uw partner hier dan ook meer informatie over zou kunnen geven. U legt ter staving van uw verzoek wel een kaart voor waaruit blijkt dat u inderdaad als chauffeur werkte. Er kan uit dit documenten echter niets worden afgeleid over de renta die u al dan niet diende te betalen omwille van uw werk. Dit document kan bovenstaande vaststelling dan ook niet wijzigen.

Ook aan uw bewering dat uw partner renta diende te betalen omwille van haar job kan evenmin geloof worden gehecht. U weet namelijk niet hoeveel renta ze diende te betalen en aan welke bende (CGVS I, p.15). Indien ze dit werkelijk zou moeten betalen, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat u deze kennis wel heeft. Bovendien stelt uw partner zelf dat ze geen renta diende te betalen voor haar werk (CGVS 2012704 I p.6; CGVS 2012704 II, p.4-5) en dat ze dit ook nooit in haar leven heeft moeten doen (CGVS 2012704 I, p.21). Hiermee geconfronteerd stelt u eerst dat ze renta diende te betalen voor haar werk, net als u (CGVS II, p.17), om vervolgens te stellen dat ze werknemer was en geen eigenaar dus dat ze geen renta diende te betalen (ibid.). Ten slotte concludeert u dat ze niet persoonlijk renta diende te betalen, net als bij u, maar dat alle bedrijven in El Salvador renta betalen (CGVS II, p.18). Ook droeg ze bij via haar werk (ibid.). Uw partner ontkent dit echter door te stellen dat ze er niet aan meebetaalde en dat ze verkoos zich afzijdig te houden (CGVS 2012704 II, p.4). Deze flagrante discrepanties tussen de verklaringen van u en uw partner doen niet alleen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de betalingen aan renta, maar tast uw algemene geloofwaardigheid ook in grote mate aan.

Vervolgens stelt u dat bende 18, die de controle had in Comunidad Aragon waar u woonde, continu uw samenwerking vroeg (CGVS I, p.18). Echter legt u in dit verband inconsistente verklaringen af. Zo stelt u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat de benaderingen vanaf 2015 rechtstreeks werden omdat ze toen ook naar het huis kwamen (CGVS I, p.17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat de bendeleden nooit bij u thuis kwamen om samenwerking te vragen, maar enkel toen ze u later benaderden omtrent het intrekken van de klacht (CGVS II, p.6-7). Ook stelt u dan dat ze u sinds 2011 reeds oneindig veel benaderden en spreekt u niet meer over een rechtstreeksere bedreiging vanaf 2015 (CGVS II, p.7). Tevens stelt uw partner, wederom tegenstrijdig, dat bende 18 u pas voor het eerst op 11 april 2015 om medewerking vroeg en dat ze dit nooit eerder deden (CGVS 2012704 I, p.19). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud komt ze hier echter op terug en stelt ze enkel vaagweg dat ze niet weet wanneer ze uw samenwerking zijn beginnen vragen en dat ze enkel met zekerheid kan spreken over wat er op 11 april gebeurde en over de bedreigingen omtrent de klacht (CGVS 2012704 II, p.7). De incoherentie in jullie verklaringen doen echter afbreuk aan de bewering dat bende 18 u continu samenwerking vroeg.

Waar u de geloofwaardigheid van de ingeroepen situatie poogt te verhogen door te stellen dat de bendeleden aan iedereen in de kolonie medewerking vroegen (CGVS I, p.17) en dat ze mensen hebben vermoord die weigerden mee te werken (CGVS II, p.6), is het frappant dat u dan toch geen concreet voorbeeld kan geven van iemand in uw wijk die werd vermoord omdat die weigerde mee te werken. U kan namelijk enkel vertellen over een zekere Chino waarvan de bende dacht dat hij een informant was (CGVS II, p.6). Indien de bende werkelijk in dergelijke mate de medewerking vroeg van iedereen in de kolonie, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hier dan wel doorleefder over zou kunnen vertellen en concreter zou kunnen zijn over medebewoners die deze samenwerking weigerden.

Daarnaast is het eveneens weinig aannemelijk dat de bende uw samenwerking reeds oneindig vaak vroeg sinds 2011 (CGVS II, p.5), maar dat ze dan vier jaar zouden wachten alvorens u iets aan te doen. Bovendien stelt u in uw eerste persoonlijk onderhoud dat de bende op uw continue weigering gewoon reageerde met 'ok, we gaan zien hoe we dat gaan aanpakken' (CGVS I, p.18). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer tegenstrijdig met uw eerdere verklaring, dat u wel bedreigd werd omdat u weigerde (CGVS II, p.8). Echter zou de bende slechts erg vaag gezegd hebben 'ofwel bent u met ons ofwel tegen ons', maar volgens u houdt dat een bedreiging in (ibid.). Ook zouden ze ergens in 2014 eens gezegd hebben dat u wel zou weten wat er zal gebeuren als u hun geduld nog lang op de proef zou stellen (CGVS II, p.8). Uw tegenstrijdige verklaringen doen nog verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid betreffende de samenwerking die bende 18 van u zou hebben gevraagd.

Voorts stelt uw partner dat u ook regelmatig door bende MS benaderd werd voor medewerking (CGVS 2012704 I, p.16, 18). Zo zouden ze u gevraagd hebben om wapens te vervoeren voor hen en medewerking aan hen te verlenen. Ook zouden ze u gevraagd hebben hen te waarschuwen wanneer de politie zou komen (CGVS 2012704 I, p.16). U daarentegen stelt echter dat u, naast de betaling van renta, geen problemen kende met bende MS en dat ze uw medewerking niet vroegen omdat u niet in hun zone woonde (CGVS II, p.19). Deze discrepanties in jullie verklaringen ondermijnen wederom de geloofwaardigheid van jullie asielaanvraag.

Gezien het niet aannemelijk beschouwd wordt dat de bendes uw medewerking vroegen, is het evenmin aannemelijk dat u werd neergeschoten omdat u de samenwerking weigerde (CGVS I, p.20; CGVS 2012704 II, p.6). Tevens blijkt uit de documenten van de rechtszaak niet dat dit incident zich voordeed omwille van uw weigering mee te werken met de bende. U noch uw partner hebben deze vraag voor samenwerking namelijk vermeld in de documenten van de rechtszaak die u neerlegt. Er wordt enkel gesproken over het gebrek aan respect dat het bendelid naar uw vrouw toe toonde en dat u daar op reageerde. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u geschetste omstandigheden waarin u zou zijn neergeschoten. Bovendien staat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig op de helling, wat er eveneens toe bijdraagt dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de daaropvolgende bedreigingen die u ontving omtrent het al dan niet intrekken van de klacht. Bovendien ondermijnen uw verklaringen in dit verband de geloofwaardigheid van deze zaken nog verder.

Zo dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat u en uw partner wederom inconsistente verklaringen afleggen. Zo stelt u dat er slechts één hoorzitting werd georganiseerd waarbij de medeplichtige aan het schietincident werd vrijgelaten (CGVS I, p.20). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat u naar één hoorzitting ging en dat toen de slachtoffers en de beklaagden werden voorgesteld (CGVS II, p.10). Uw partner ging eveneens slechts naar één hoorzitting (CGVS II, p.11). Wel zou u voor twee of drie hoorzittingen een uitnodiging hebben ontvangen (CGVS II, p.11). Uw partner daarentegen stelt dat ze op elk proces aanwezig was, dat er zes hoorzittingen waren en dat ze naar drie of vier hoorzittingen ging (CGVS 2012704 II, p.16-17). U zou volgens haar enkel naar de laatste hoorzitting zijn geweest (ibid.). Nochtans stelt u zelf dat u enkel naar de eerste hoorzitting ging (CGVS II, p. 11 en 19). Geconfronteerd met de verklaringen van uw partner stelt u dat jullie maar één keer naar een hoorzitting ging, dat er nooit zonder u is gegaan en dat ze niet heeft gezegd dat ze naar drie hoorzittingen ging (CGVS II, p.14-15). Jullie tegenstrijdige verklaringen ondermijnen dan ook nog verder de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. De oproepingsbrieven van de hoorzittingen die u neerlegt, wijzigen bovenstaande vaststelling geenszins. Er kan uit deze documenten namelijk niets worden afgeleid over of jullie al dan niet naar deze hoorzittingen gingen. Ook het feit dat u meerdere oproepingsbrieven voor hoorzittingen neerlegt, maar tijdens uw persoonlijk onderhoud toch beweert dat er slechts één hoorzitting werd georganiseerd (CGVS I, p.20), ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Voorts leggen u en uw partner ook tegenstrijdige verklaringen af over wanneer deze bedreigingen begonnen. Zo stelt u dat het reeds halverwege mei was (CGVS I, p.11) terwijl uw partner stelt dat de

bedreigingen pas zes à zeven maanden later startten (CGVS 2012704 I, p.19-20; CGVS 2012704 II, p.12). Bovendien stelt u ook dat het een continue benadering was in 2015 (CGVS I, p.12) terwijl uw vrouw beweert dat jullie in 2015 slechts twee keer benaderd werden omtrent het intrekken van de klacht (CGVS 2012704 II, p.13). Opnieuw wordt uw geloofwaardigheid in ernstige mate aangetast.

Ook stelt u dat u na de vrijlating van de medeplichtige in 2015 geen problemen meer kende met de bende, noch vroegen ze uw medewerking (CGVS I, p.20-21). Uw partner daarentegen stelt dat u sinds 2015 tot aan haar vertrek in 2020 maandelijks 300 dollar aan renta diende te betalen omwille van de klacht (CGVS 2012704 II, p.4-5) en dat de bendeleden jullie tussen 2015 en 2019 ook nog heel vaak lastig vielen (CGVS 2012704 II, p.13) en tot twee keer toe naar jullie thuis kwamen (CGVS 2012704 II, p.14). Later tijdens haar persoonlijk onderhoud stelt ze dan weer dat de renta omwille van de klacht initieel 100 dollar was en dan de maand erna wijzigde naar 200 dollar (CGVS 2012704 II, p.17). U beaamt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plots wel dat u zo'n drie keer geld diende te betalen in de periode 2015-2019 aan de bendes omwille van de klacht, aangezien ze wisten dat jullie de klacht niet hadden ingetrokken (CGVS II, p.13). Dit bedrag was volgens u nooit hoger dan 150 dollar (CGVS II, p.13-19) en was niet maandelijks, maar zo'n drie keer per jaar in de periode 2015-2019 (CGVS II, p.13). Doch stelt u meermaals dat u geen problemen meer kende met de bende tussen 2015 en 2019 en dat de bende u met rust liet omdat ze dachten dat u de klacht had ingetrokken (CGVS I, p.20-21). Tevens vermeldde uw partner evenmin iets over de renta die jullie zouden moeten betalen omwille van de klacht tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud. Jullie incoherente verklaringen in dit verband doen bijgevolg nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Voorts is het ook opmerkelijk dat u de man die u neerschoot nadien nog regelmatig in de kolonie zag rondlopen zonder dat hij u ooit aansprak of benaderd heeft (CGVS, p.20). Het is tevens weinig aannemelijk dat die man niet zou weten dat er nog een klacht tegen hem zou lopen en dat de politie naar hem op zoek is. U beaamt dit zelf bovendien ook (CGVS, p.22). Dit doet dan ook afbreuk aan uw bewering dat zijn vrijgelaten familieleden u in 2019 ook begonnen te bedreigen omdat ze te weten waren gekomen dat de klacht nog liep (CGVS I, p.22). Bovendien betaalde u zogezegd ook renta tussen 2015 en 2019 net omdat de bende wist dat jullie de klacht nog niet hadden ingetrokken (CGVS I, p.13 en CGVS 2012704). Uw verklaringen in dit verband houden dan ook geen steek.

Daarenboven leggen u en uw partner wederom tegenstrijdige verklaringen af over wie jullie exact bedreigde. Zo stelt u dat het in 2019 de familieleden van de man die u neerschoot waren die u bedreigden omdat ze uit de gevangenis waren vrijgekomen (CGVS, p.22). Uw partner daarentegen stelt dat de familieleden jullie in 2015 bedreigden en dat het in 2019 heel de bende was die de bedreigingen uitten omdat toen heel de bende ervan op de hoogte was dat de aangifte nog actief was (CGVS 2012704 I, p.20). In haar tweede persoonlijk onderhoud stelt uw partner dan weer dat de familieleden in 2019 mensen op jullie afstuurde (CGVS 2012704 II, p.15). Dit ondermijnt dan ook wederom de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Bovendien is het ook frappant dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud niet wist welke familie van die man vrijgelaten was (CGVS I, p.21-22), maar dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plots wel weet dat het zijn broers en zijn vader betreft (CGVS II, p.15).

Bovendien is het ook opmerkelijk dat u na het schietincident en alle daaraan gerelateerde bedreigingen toch steeds op hetzelfde adres zou blijven wonen (CGVS, p.3). Nochtans zou de bende hebben geweten waar u woonde en begonnen ze u in 2019 reeds sinds de eerste maanden van het jaar te bedreigen (CGVS I, p.22). Gezien u pas in oktober 2019 het land verliet, wil dit zeggen dat u dan 10 maanden lang continu bedreigd en thuis benaderd zou zijn geweest om de klacht in te trekken, wat u tevens niet deed (CGVS, p.23; CGVS 2012704 II, p.16), zonder enige consequentie. Dit is dan ook bijzonder onaannemelijk.

Ook haalt u een probleem aan dat u in het opvangcentrum had met een andere Salvadoraan. U stelt dat een andere bewoner van het opvangcentrum ermee dreigde de bendeleden in El Salvador te informeren over uw actuele verblijfplaats (CGVS I, p.24). Echter staat in de documenten die u in dit verband neerlegt dat die man dreigde uw verblijfplaats door te sturen naar uw neef, die een bendeleider zou zijn in El Salvador en bovendien de reden zou zijn geweest waarom u en uw familie het land verlieten. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u nochtans dat u geen weet heeft van een familielid die lid zou zijn van een bende in El Salvador (CGVS I, p.8), evenmin haalt u uw neef die in een bende zou zitten als vluchtmotief aan. Dit gegeven ondergraaft dan ook nog verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Gezien uw algemene geloofwaardigheid reeds sterk op de helling staat en gezien er aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, is het evenmin geloofwaardig dat uw partner in 2020, na uw vertrek, ook nog zou zijn bedreigd geweest. Daar er aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, vormen ze evenmin een dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p.2; CGVS II, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de schietpartij waar u zes jaar geleden het slachtoffer van zou zijn geweest. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u dan ook niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke situatie voor vertrek in El Salvador. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen, verhindert u het CGVS te oordelen over het bestaan van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer alsook aangaande de actualiteit van zulk een risico omwille van een schietincident. Bijgevolg weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw gegronde vrees bij terugkeer. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u omtrent de schietpartij neerlegt kunnen, gezien het ontbreken van geloofwaardige verklaringen, bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zo kan er uit de juridische documenten die u en uw partner in dit verband neerleggen niet geconcludeerd worden dat u een actueel risico op ernstige schade loopt omwille van het schietincident. Zo staat er in de documenten van de rechtszaak enkel genoteerd welke bijkomende zaken nog nodig zijn opdat het Openbaar Ministerie het onderzoek naar uw zaak kan afronden. Er kan uit deze documenten evenmin iets worden afgeleid over de omstandigheden waarin de schietpartij zich voordeed. Voorts bevatten de documenten van de rechtszaak ook de verklaringen van uw echtgenote. Zoals eerder reeds werd gesteld, wordt er niks vermeld over een vraag tot samenwerking met de bende en wordt er enkel gesproken over een gesprek aan respect dat het bendelid naar uw vrouw uitte. Evenmin kan er uit dit document besloten worden dat er tot op heden een reëel risico op ernstige schade bestaat in uw hoofd als gevolg van dit schietincident. Uit de oproepingsbrieven voor de verschillende hoorzittingen kan er evenmin iets afgeleid worden over het bestaan van een actueel risico op ernstige schade, noch over de omstandigheden van dit incident. Voorts legt u ook een brief van het Openbaar Ministerie voor waarin wordt gevraagd aan het instituut voor forensische geneeskunde om een psychologische analyse te doen om de psychologische gevolgen van schotwonden waarvan u het slachtoffer was na te gaan. Uit dit document kan evenmin afgeleid worden in welke omstandigheden u werd neergeschoten, noch of er tot op heden een reëel risico in uw hoofd bestaat als gevolg van dit incident. Uw echtgenote legt ten slotte nog een document neer dat vermeldt dat jullie 500 dollar ontvingen van de mogelijke dader. Wederom kan er uit dit document niets worden afgeleid over de omstandigheden waarin dit schietincident zich voordeed, noch over het bestaan van een actueel risico op ernstige schade. De door u neergelegde documenten zijn dan ook niet in staat om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofd van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen. Uw partner haalt vervolgens ook nog de medische problemen van uw stiefdochter aan (CGVS 2012704 I, p.11). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw stiefdochter op dit moment geen medische behandeling nodig heeft. Tevens blijkt uit de documenten die u in dit verband neerlegt, dat uw stiefdochter in El Salvador steeds medische hulp heeft gekregen. Bovendien moet worden gesteld dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan

personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat

een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Zo legt u de Salvadoraanse paspoorten van u en uw gezin neer, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw partner, uw rijbewijs, uw bewijs van goed gedrag en zeden. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan.. Wat betreft het krantenartikel dat u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat dit niet over uw persoonlijke problemen handelt, maar over de algemene situatie in El Salvador. Dit document kan bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

Tevens ontving het CGVS dd.17.02.2021 enkele opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud. Deze betreffen echter zaken die in deze beslissing niet ter discussie staan. Ook beaamt u nogmaals dat u nooit samenwerkte met de bendes. Bijgevolg wijzigen deze opmerkingen bovenstaande vaststellingen niet. Uw partner merkt echter wel op dat ze nooit zou hebben vermeld dat jullie maandelijks renta dienden te betalen. Ook stelt ze dat het bij de verklaringen omtrent de 300 dollar aan renta die jullie betaalden over de renta ging die u voor uw werk betaalde en niet over de renta omtrent de aangifte zoals beschreven staat in de notities van het persoonlijk onderhoud (CGVS 2012704 II, p.5). Echter ontkent ze niet dat jullie inderdaad renta dienden te betalen omtrent de klacht en is het opmerkelijk dat ze dan wel zou weten dat u 300 dollar per maand aan renta diende te betalen voor uw werk wanneer ze dit tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud niet wist (CGVS 2012704 I, p.15). Tevens hebben jullie beiden tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud nergens vermeld dat jullie renta dienden te betalen tussen 2015 en 2019 omwille van de aangifte. Deze opmerkingen kunnen de ongeloofwaardigheid van jullie relaas dan ook niet herstellen en wijzigen bovenstaande vaststellingen dan ook niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Salvadoraanse nationaliteit en bent u op 21 november 1987 geboren in La Libertad in het gelijknamige departement. U bent niet gehuwd, maar u heeft wel een relatie met (...). U heeft twee kinderen, met name (...) en (...). U behaalde een technisch diploma in cosmetica en werkte voor een schoonheidssalon. In 2018 zette uw bazin deze zaak echter stop omdat ze de gevraagde renta niet meer kon betalen. Daarop richtte u uw eigen zaak op waarbij u bij klanten langs ging voor schoonheidsbehandelingen.

In 2015 vertelde uw partner (...) u dat hij door bende 18 onder druk werd gezet om met hen samen te werken. Toen hij dat weigerde ontstond er een woordenwisseling en toonde een bendelid weinig respect naar u toe. Het bendelid werd daarop agressief en sloeg uw man.

Nadien keerden jullie terug naar huis en vijf minuten later hoorde u een wapen dat geladen werd. U keek door het raam en zag dat hetzelfde bendelid als eerder op de dag een wapen had gericht op (...), de zoon van uw partner. Er was ook nog een ander bendelid bij hem. Hij vroeg waar uw partner was, waarop u naar buiten ging om (...) te beschermen. Vervolgens vroeg het bendelid aan u waar uw partner was. U zei dat hij jullie met rust moest laten waarop hij u bij de hals vastpakte en u tegen de muur duwde. U werd geslagen en viel op de grond. Toen uw partner dat hoorde gebeuren, kwam hij eveneens naar buiten. Degene die u vasthield riep naar het ander bendelid om uw partner neer te schieten, wat hij daarop ook deed. Uw partner werd acht keer geraakt. Nadien richtte de man ook zijn wapen op u en probeerde tot drie keer toe te schieten, maar zijn wapen ging niet af. Daarop vluchtten beide bendeleden weg. U belde vervolgens de politie en een ziekenwagen, maar deze kwamen niet. Een buurman hielp jullie daarop en bracht uw partner naar het ziekenhuis. 20 minuten nadat u daar aankwam, arriveerde de politie ook en meldden ze u dat ze de medeplechtige, degene die u vasthad maar niet had geschoten, hadden gearresteerd. De dader daarentegen was wel nog op vrije voeten. Vervolgens vroeg de politie u om met hen mee te komen om de medeplechtige te identificeren. U deed dit en de politie nam uw verklaringen af. Nadien kregen zowel u als uw man ook psychologische begeleiding van de autoriteiten.

Zo'n zes a zeven maanden na het incident werden jullie echter bedreigd en meldde de bende u dat u de klacht diende in te trekken. U had eerder reeds veel oproepingsbrieven ontvangen van de openbare aanklager, waarop u steeds was ingegaan, maar na de bedreiging ging u niet langer naar de afspraken. Tussen 2015 en 2019 kwamen de bendes vervolgens nog enkele keren bij jullie langs om jullie te bedreigen omwille van de klacht. Ook diende jullie zo'n 300 dollar per maand aan renta te betalen opdat ze jullie met rust zouden laten over de klacht.

In 2019 bedreigden de bendeleden jullie opnieuw omdat ze hadden ontdekt dat jullie de klacht niet hadden ingetrokken. Jullie werden vervolgens constant achtervolgd en de bendeleden kwamen telkens bij jullie thuis langs. Ook benaderden de bendeleden u aan de school van uw kinderen om te vragen wanneer u de klacht zou intrekken. Toen uw man enkele dagen later de kinderen ging afzetten op school, gebeurde hetzelfde.

Halverwege 2019 besloot uw partner dan ook het land te verlaten door de aanhoudende bedreigingen en omdat hij de renta niet kon blijven betalen. Dit deed hij uiteindelijk op 28 oktober 2019.

Enkele dagen na het vertrek van uw man kwamen de bendeleden opnieuw naar het huis. Ze gooiden voorwerpen naar het huis. U besloot daarop niet meer te gaan werken en de kinderen niet meer naar school te laten gaan. Ook probeerde u op andere plaatsen te gaan slapen.

Op 6 januari 2020 was u thuis met de kinderen kledij aan het verzamelen om naar het huis van uw vader te gaan toen er twee bendeleden langskwamen. Ze waren gewapend en maanden u aan naar buiten te komen. Eén van de bendeleden zei u dat ze uw man 48 uur de tijd gaven om het geld van de renta te betalen. Anders zouden ze u of de kinderen doden. Daarop besloot u eveneens om El Salvador te verlaten.

U verliet El Salvador op 4 februari 2020 samen met uw kinderen en kwam aan in België op 6 februari 2020. Op 10 februari 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u vermoord te worden.

Ter staving van jullie verzoek leggen jullie volgende documenten neer: uw Salvadoraans paspoort; de Salvadoraanse paspoorten van uw kinderen; uw identiteitskaart; documenten van de rechtszaak aangaande het schietincident; oproepingsbrieven voor de hoorzittingen; medische documenten aangaande de nierproblemen van uw dochter; het Salvadoraans paspoort van uw partner; de identiteitskaart van uw partner; het rijbewijs van uw partner; de chauffeurskaart van uw partner; documenten van de rechtszaak; het document omtrent de psychologische begeleiding die u kreeg; het document omtrent de psychologische begeleiding die uw partner kreeg; documenten over problemen die u in België kende; afspraken die uw partner in het ziekenhuis had in El Salvador; bewijs van goed gedrag en zeden van uw partner; medische documenten aangaande de verwondingen van uw partner na het schietincident; een krantenartikel.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven baseert als deze aangehaald door uw partner, (...). Aangezien inzake het verzoek om internationale bescherming van uw partner een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw verzoek geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

“Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als**

een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten omdat u en uw partner renta dienden te betalen en omdat de bendes u neerschoten in 2015 en u als gevolg daarvan bedreigingen ontving. Deze problemen situeren zich echter in de gemeenrechtelijke sfeer en hebben geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

Zo is het, vooreerst, weinig aannemelijk dat u tot bijna 300 dollar per maand aan renta diende te betalen omwille van uw job als buschauffeur (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS I, p.13). Hoewel het CGVS niet ontkent dat afpersing van buschauffeurs een gangbare praktijk is in El Salvador is het echter niet aannemelijk dat u een dergelijk hoog bedrag aan renta diende te betalen wanneer u slechts 400 dollar per maand verdiende (CGVS I, p.5). Bovendien blijkt uit de landeninformatie waarover het CGVS beschikt dat het te betalen bedrag aan renta meestal gebaseerd wordt op het inkomen van iemand en dat dit doorgaans zo'n 20 à 30 procent van het totale inkomen is (landeninformatie, stuk 1). Dat u dan 75% van uw inkomen moet afstaan aan renta is bijzonder onwaarschijnlijk. Bovendien is het ook vreemd dat uw partner niet weet hoeveel renta u aan de bendes diende te betalen, noch hoe die betalingen verliepen (CGVS 2012704 II,p.6). Indien u werkelijk renta diende te betalen kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat uw partner hier dan ook meer informatie over zou kunnen geven. U legt ter staving van uw verzoek wel een kaart voor waaruit blijkt dat u inderdaad als chauffeur werkte. Er kan uit dit documenten echter niets worden afgeleid over de renta die u al dan niet diende te betalen omwille van uw werk. Dit document kan bovenstaande vaststelling dan ook niet wijzigen.

Ook aan uw bewering dat uw partner renta diende te betalen omwille van haar job kan evenmin geloof worden gehecht. U weet namelijk niet hoeveel renta ze diende te betalen en aan welke bende (CGVS I, p.15). Indien ze dit werkelijk zou moeten betalen, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat u deze kennis wel heeft. Bovendien stelt uw partner zelf dat ze geen renta diende te betalen voor haar werk (CGVS 2012704 I p.6; CGVS 2012704 II, p.4-5) en dat ze dit ook nooit in haar leven heeft moeten doen (CGVS 2012704 I, p.21). Hiermee geconfronteerd stelt u eerst dat ze renta diende te betalen voor haar werk, net als u (CGVS II, p.17), om vervolgens te stellen dat ze werknemer was en geen eigenaar dus dat ze geen renta diende te betalen (ibid.). Ten slotte concludeert u dat ze niet persoonlijk renta diende te betalen, net als bij u, maar dat alle bedrijven in El Salvador renta betalen (CGVS II, p.18). Ook droeg ze bij via haar werk (ibid.). Uw partner ontkent dit echter door te stellen dat ze er niet aan meebetaalde en dat ze verkoos zich afzijdig te houden (CGVS 2012704 II, p.4). Deze flagrante discrepanties tussen de verklaringen van u en uw partner doen niet alleen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de betalingen aan renta, maar tast uw algemene geloofwaardigheid ook in grote mate aan.

Vervolgens stelt u dat bende 18, die de controle had in Comunidad Aragon waar u woonde, continu uw samenwerking vroeg (CGVS I, p.18). Echter legt u in dit verband inconsistente verklaringen af. Zo stelt u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat de benaderingen vanaf 2015 rechtstreeks werden omdat ze toen ook naar het huis kwamen (CGVS I, p.17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat de bendeleden nooit bij u thuis kwamen om samenwerking te vragen, maar enkel toen ze u later benaderden omtrent het intrekken van de klacht (CGVS II, p.6-7). Ook stelt u dan dat ze u sinds 2011 reeds oneindig veel benaderden en spreekt u niet meer over een rechtstreeksere bedreiging vanaf 2015 (CGVS II, p.7). Tevens stelt uw partner, wederom tegenstrijdig, dat bende 18 u pas voor het eerst op 11 april 2015 om medewerking vroeg en dat ze dit nooit eerder deden (CGVS 2012704 I, p.19). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud komt ze hier echter op terug en stelt ze enkel vaagweg dat ze niet weet wanneer ze uw samenwerking zijn beginnen vragen en dat ze enkel met zekerheid kan spreken over wat er op 11 april gebeurde en over de bedreigingen omtrent de klacht (CGVS 2012704 II,

p.7). De incoherentie in jullie verklaringen doen echter afbreuk aan de bewering dat bende 18 u continu samenwerking vroeg.

Waar u de geloofwaardigheid van de ingeroepen situatie poogt te verhogen door te stellen dat de bendeleden aan iedereen in de kolonie medewerking vroegen (CGVS I, p.17) en dat ze mensen hebben vermoord die weigerden mee te werken (CGVS II, p.6), is het frappant dat u dan toch geen concreet voorbeeld kan geven van iemand in uw wijk die werd vermoord omdat die weigerde mee te werken. U kan namelijk enkel vertellen over een zekere Chino waarvan de bende dacht dat hij een informant was (CGVS II, p.6). Indien de bende werkelijk in dergelijke mate de medewerking vroeg van iedereen in de kolonie, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hier dan wel doorleefder over zou kunnen vertellen en concreter zou kunnen zijn over medebewoners die deze samenwerking weigerden.

Daarnaast is het eveneens weinig aannemelijk dat de bende uw samenwerking reeds oneindig vaak vroeg sinds 2011 (CGVS II, p.5), maar dat ze dan vier jaar zouden wachten alvorens u iets aan te doen. Bovendien stelt u in uw eerste persoonlijk onderhoud dat de bende op uw continue weigering gewoon reageerde met 'ok, we gaan zien hoe we dat gaan aanpakken' (CGVS I, p.18). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer tegenstrijdig met uw eerdere verklaring, dat u wel bedreigd werd omdat u weigerde (CGVS II, p.8). Echter zou de bende slechts erg vaag gezegd hebben 'ofwel bent u met ons ofwel tegen ons', maar volgens u houdt dat een bedreiging in (ibid.). Ook zouden ze ergens in 2014 eens gezegd hebben dat u wel zou weten wat er zal gebeuren als u hun geduld nog lang op de proef zou stellen (CGVS II, p.8). Uw tegenstrijdige verklaringen doen nog verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid betreffende de samenwerking die bende 18 van u zou hebben gevraagd.

Voorts stelt uw partner dat u ook regelmatig door bende MS benaderd werd voor medewerking (CGVS 2012704 I, p.16, 18). Zo zouden ze u gevraagd hebben om wapens te vervoeren voor hen en medewerking aan hen te verlenen. Ook zouden ze u gevraagd hebben hen te waarschuwen wanneer de politie zou komen (CGVS 2012704 I, p.16). U daarentegen stelt echter dat u, naast de betaling van renta, geen problemen kende met bende MS en dat ze uw medewerking niet vroegen omdat u niet in hun zone woonde (CGVS II, p.19). Deze discrepanties in jullie verklaringen ondermijnen wederom de geloofwaardigheid van jullie asielaanspraak.

Gezien het niet aannemelijk beschouwd wordt dat de bendes uw medewerking vroegen, is het evenmin aannemelijk dat u werd neergeschoten omdat u de samenwerking weigerde (CGVS I, p.20; CGVS 2012704 II, p.6). Tevens blijkt uit de documenten van de rechtszaak niet dat dit incident zich voordeed omwille van uw weigering mee te werken met de bende. U noch uw partner hebben deze vraag voor samenwerking namelijk vermeld in de documenten van de rechtszaak die u neerlegt. Er wordt enkel gesproken over het gebrek aan respect dat het bendelid naar uw vrouw toe toonde en dat u daar op reageerde. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u geschetste omstandigheden waarin u zou zijn neergeschoten. Bovendien staat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig op de helling, wat er eveneens toe bijdraagt dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de daaropvolgende bedreigingen die u ontving omtrent het al dan niet intrekken van de klacht. Bovendien ondermijnen uw verklaringen in dit verband de geloofwaardigheid van deze zaken nog verder.

Zo dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat u en uw partner wederom inconsistente verklaringen afleggen. Zo stelt u dat er slechts één hoorzitting werd georganiseerd waarbij de medeplichtige aan het schietincident werd vrijgelaten (CGVS I, p.20). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat u naar één hoorzitting ging en dat toen de slachtoffers en de beklaagden werden voorgesteld (CGVS II, p.10). Uw partner ging eveneens slechts naar één hoorzitting (CGVS II, p.11). Wel zou u voor twee of drie hoorzittingen een uitnodiging hebben ontvangen (CGVS II, p.11). Uw partner daarentegen stelt dat ze op elk proces aanwezig was, dat er zes hoorzittingen waren en dat ze naar drie of vier hoorzittingen ging (CGVS 2012704 II, p.16-17). U zou volgens haar enkel naar de laatste hoorzitting zijn geweest (ibid.). Nochtans stelt u zelf dat u enkel naar de eerste hoorzitting ging (CGVS II, p. 11 en 19). Geconfronteerd met de verklaringen van uw partner stelt u dat jullie maar één keer naar een hoorzitting ging, dat er nooit zonder u is gegaan en dat ze niet heeft gezegd dat ze naar drie hoorzittingen ging (CGVS II, p.14-15). Jullie tegenstrijdige verklaringen ondermijnen dan ook nog verder de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. De oproepingsbrieven van de hoorzittingen die u neerlegt, wijzigen bovenstaande vaststelling geenszins. Er kan uit deze documenten namelijk niets worden afgeleid over of jullie al dan niet naar deze hoorzittingen gingen. Ook het feit dat u meerdere oproepingsbrieven voor hoorzittingen neerlegt, maar tijdens uw persoonlijk onderhoud toch beweert dat er slechts één hoorzitting werd georganiseerd (CGVS I, p.20), ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Voorts leggen u en uw partner ook tegenstrijdige verklaringen af over wanneer deze bedreigingen begonnen. Zo stelt u dat het reeds halverwege mei was (CGVS I, p.11) terwijl uw partner stelt dat de bedreigingen pas zes à zeven maanden later startten (CGVS 2012704 I, p.19-20; CGVS 2012704 II, p.12). Bovendien stelt u ook dat het een continue benadering was in 2015 (CGVS I, p.12) terwijl uw vrouw beweert dat jullie in 2015 slechts twee keer benaderd werden omtrent het intrekken van de klacht (CGVS 2012704 II, p.13). Opnieuw wordt uw geloofwaardigheid in ernstige mate aangetast.

Ook stelt u dat u na de vrijlating van de medeplichtige in 2015 geen problemen meer kende met de bende, noch vroegen ze uw medewerking (CGVS I, p.20-21). Uw partner daarentegen stelt dat u sinds 2015 tot aan haar vertrek in 2020 maandelijks 300 dollar aan renta diende te betalen omwille van de klacht (CGVS 2012704 II, p.4-5) en dat de bendeleden jullie tussen 2015 en 2019 ook nog heel vaak lastig vielen (CGVS 2012704 II, p.13) en tot twee keer toe naar jullie thuis kwamen (CGVS 2012704 II, p.14). Later tijdens haar persoonlijk onderhoud stelt ze dan weer dat de renta omwille van de klacht initieel 100 dollar was en dan de maand erna wijzigde naar 200 dollar (CGVS 2012704 II, p.17). U beaamt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plots wel dat u zo'n drie keer geld diende te betalen in de periode 2015-2019 aan de bendes omwille van de klacht, aangezien ze wisten dat jullie de klacht niet hadden ingetrokken (CGVS II, p.13). Dit bedrag was volgens u nooit hoger dan 150 dollar (CGVS II, p.13-19) en was niet maandelijks, maar zo'n drie keer per jaar in de periode 2015-2019 (CGVS II, p.13). Doch stelt u meermaals dat u geen problemen meer kende met de bende tussen 2015 en 2019 en dat de bende u met rust liet omdat ze dachten dat u de klacht had ingetrokken (CGVS I, p.20-21). Tevens vermeldde uw partner evenmin iets over de renta die jullie zouden moeten betalen omwille van de klacht tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud. Jullie incoherente verklaringen in dit verband doen bijgevolg nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Voorts is het ook opmerkelijk dat u de man die u neerschoot nadien nog regelmatig in de kolonie zag rondlopen zonder dat hij u ooit aansprak of benaderd heeft (CGVS, p.20). Het is tevens weinig aannemelijk dat die man niet zou weten dat er nog een klacht tegen hem zou lopen en dat de politie naar hem op zoek is. U beaamt dit zelf bovendien ook (CGVS, p.22). Dit doet dan ook afbreuk aan uw bewering dat zijn vrijgelaten familieleden u in 2019 ook begonnen te bedreigen omdat ze te weten waren gekomen dat de klacht nog liep (CGVS I, p.22). Bovendien betaalde u zagezegd ook renta tussen 2015 en 2019 net omdat de bende wist dat jullie de klacht nog niet hadden ingetrokken (CGVS I, p.13 en CGVS 2012704). Uw verklaringen in dit verband houden dan ook geen steek.

Daarenboven leggen u en uw partner wederom tegenstrijdige verklaringen af over wie jullie exact bedreigde. Zo stelt u dat het in 2019 de familieleden van de man die u neerschoot waren die u bedreigden omdat ze uit de gevangenis waren vrijgekomen (CGVS, p.22). Uw partner daarentegen stelt dat de familieleden jullie in 2015 bedreigden en dat het in 2019 heel de bende was die de bedreigingen uitten omdat toen heel de bende ervan op de hoogte was dat de aangifte nog actief was (CGVS 2012704 I, p.20). In haar tweede persoonlijk onderhoud stelt uw partner dan weer dat de familieleden in 2019 mensen op jullie afstuurde (CGVS 2012704 II, p.15). Dit ondermijnt dan ook wederom de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. Bovendien is het ook frappant dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud niet wist welke familie van die man vrijgelaten was (CGVS I, p.21-22), maar dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plots wel weet dat het zijn broers en zijn vader betreft (CGVS II, p.15).

Bovendien is het ook opmerkelijk dat u na het schietincident en alle daaraan gerelateerde bedreigingen toch steeds op hetzelfde adres zou blijven wonen (CGVS, p.3). Nochtans zou de bende hebben geweten waar u woonde en begonnen ze u in 2019 reeds sinds de eerste maanden van het jaar te bedreigen (CGVS I, p.22). Gezien u pas in oktober 2019 het land verliet, wil dit zeggen dat u dan 10 maanden lang continu bedreigd en thuis benaderd zou zijn geweest om de klacht in te trekken, wat u tevens niet deed (CGVS, p.23; CGVS 2012704 II, p.16), zonder enige consequentie. Dit is dan ook bijzonder onaannemelijk.

Ook haalt u een probleem aan dat u in het opvangcentrum had met een andere Salvadoraan. U stelt dat een andere bewoner van het opvangcentrum ermee dreigde de bendeleden in El Salvador te informeren over uw actuele verblijfplaats (CGVS I, p.24). Echter staat in de documenten die u in dit verband neerlegt dat die man dreigde uw verblijfplaats door te sturen naar uw neef, die een bendeleider zou zijn in El Salvador en bovendien de reden zou zijn geweest waarom u en uw familie het land verlieten. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u nochtans dat u geen weet heeft van een familielid die lid zou zijn van een bende in El Salvador (CGVS I, p.8), evenmin haalt u uw neef die in een bende zou

zitten als vluchtmotief aan. Dit gegeven ondergraaft dan ook nog verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gezien uw algemene geloofwaardigheid reeds sterk op de helling staat en gezien er aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, is het evenmin geloofwaardig dat uw partner in 2020, na uw vertrek, ook nog zou zijn bedreigd geweest. Daar er aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, vormen ze evenmin een dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p.2; CGVS II, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de schietpartij waar u zes jaar geleden het slachtoffer van zou zijn geweest. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u dan ook niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke situatie voor vertrek in El Salvador. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen, verhindert u het CGVS te oordelen over het bestaan van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer alsook aangaande de actualiteit van zulk een risico omwille van een schietincident. Bijgevolg weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw gegronde vrees bij terugkeer. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u omtrent de schietpartij neerlegt kunnen, gezien het ontbreken van geloofwaardige verklaringen, bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zo kan er uit de juridische documenten die u en uw partner in dit verband neerleggen niet geconcludeerd worden dat u een actueel risico op ernstige schade loopt omwille van het schietincident. Zo staat er in de documenten van de rechtszaak enkel genoteerd welke bijkomende zaken nog nodig zijn opdat het Openbaar Ministerie het onderzoek naar uw zaak kan afronden. Er kan uit deze documenten evenmin iets worden afgeleid over de omstandigheden waarin de schietpartij zich voordeed. Voorts bevatten de documenten van de rechtszaak ook de verklaringen van uw echtgenote. Zoals eerder reeds werd gesteld, wordt er niks vermeld over een vraag tot samenwerking met de bende en wordt er enkel gesproken over een gesprek aan respect dat het bendelid naar uw vrouw uitte. Evenmin kan er uit dit document besloten worden dat er tot op heden een reëel risico op ernstige schade bestaat in uw hoofd als gevolg van dit schietincident. Uit de oproepingsbrieven voor de verschillende hoorzittingen kan er evenmin iets afgeleid worden over het bestaan van een actueel risico op ernstige schade, noch over de omstandigheden van dit incident. Voorts legt u ook een brief van het Openbaar Ministerie voor waarin wordt gevraagd aan het instituut voor forensische geneeskunde om een psychologische analyse te doen om de psychologische gevolgen van schotwonden waarvan u het slachtoffer was na te gaan. Uit dit document kan evenmin afgeleid worden in welke omstandigheden u werd neergeschoten, noch of er tot op heden een reëel risico in uw hoofd bestaat als gevolg van dit incident. Uw echtgenote legt ten slotte nog een document neer dat vermeldt dat jullie 500 dollar ontvingen van de mogelijke dader. Wederom kan er uit dit document niets worden afgeleid over de omstandigheden waarin dit schietincident zich voordeed, noch over het bestaan van een actueel risico op ernstige schade. De door u neergelegde documenten zijn dan ook niet in staat om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofd van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen. Uw partner haalt vervolgens ook nog de medische problemen van uw stiefdochter aan (CGVS 2012704 I, p.11). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw stiefdochter op dit moment geen medische behandeling nodig heeft. Tevens blijkt uit de documenten die u in dit verband neerlegt, dat uw

stiefdochter in El Salvador steeds medische hulp heeft gekregen. Bovendien moet worden gesteld dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïncorporeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Zo legt u de Salvadoraanse paspoorten van u en uw gezin neer, uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw partner, uw rijbewijs, uw bewijs van goed gedrag en zeden. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan.. Wat betreft het krantenartikel dat u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat dit niet over uw persoonlijke problemen handelt, maar over de algemene situatie in El Salvador. Dit document kan bovenstaande vaststellingen dan ook niet wijzigen.

Tevens ontving het CGVS dd.17.02.2021 enkele opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud. Deze betreffen echter zaken die in deze beslissing niet ter discussie staan. Ook beaamt u nogmaals dat u nooit samenwerkte met de bendes. Bijgevolg wijzigen deze opmerkingen bovenstaande vaststellingen niet. Uw partner merkt echter wel op dat ze nooit zou hebben vermeld dat jullie maandelijks renta dienden te betalen. Ook stelt ze dat het bij de verklaringen omtrent de 300 dollar aan renta die jullie betaalden over de renta ging die u voor uw werk betaalde en niet over de renta omtrent de aangifte zoals beschreven staat in de notities van het persoonlijk onderhoud (CGVS 2012704 II, p.5). Echter ontkent ze niet dat jullie inderdaad renta dienden te betalen omtrent de klacht en is het opmerkelijk dat ze dan wel zou weten dat u 300 dollar per maand aan renta diende te betalen voor uw werk wanneer ze dit tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud niet wist (CGVS 2012704 I, p.15). Tevens hebben jullie beiden tijdens jullie eerste persoonlijk onderhoud nergens vermeld dat jullie renta dienden te betalen tussen 2015 en 2019 omwille van de aangifte. Deze opmerkingen kunnen de ongeloofwaardigheid van jullie relaas dan ook niet herstellen en wijzigen bovenstaande vaststellingen dan ook niet.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. U verklaarde namelijk El Salvador te hebben verlaten omdat u en uw partner renta dienden te betalen en omdat de bendes u neerschoten in 2015 en u als gevolg daarvan bedreigingen ontving. Deze problemen situeren zich echter in de gemeenrechtelijke sfeer en hebben geen uitstaan met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bijgevolg kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

Zo is het, vooreerst, weinig aannemelijk dat u tot bijna 300 dollar per maand aan renta diende te betalen omwille van uw job als buschauffeur (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS I, p.13). Hoewel het CGVS niet ontkent dat afpersing van buschauffeurs een gangbare praktijk is in El Salvador is het echter niet aannemelijk dat u een dergelijk hoog bedrag aan renta diende te betalen wanneer u slechts 400 dollar per maand verdiende (CGVS I, p.5). Bovendien blijkt uit de landeninformatie waarover het CGVS beschikt dat het te betalen bedrag aan renta meestal gebaseerd wordt op het inkomen van iemand en dat dit doorgaans zo'n 20 à 30 procent van het totale inkomen is (landeninformatie, stuk 1). Dat u dan 75% van uw inkomen moet afstaan aan renta is bijzonder onwaarschijnlijk. Bovendien is het ook vreemd dat uw partner niet weet hoeveel renta u aan de bendes diende te betalen, noch hoe die betalingen verliepen (CGVS 2012704 II,p.6). Indien u werkelijk renta diende te betalen kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat uw partner hier dan ook meer informatie over zou kunnen geven. U legt ter

staving van uw verzoek wel een kaart voor waaruit blijkt dat u inderdaad als chauffeur werkte. Er kan uit dit documenten echter niets worden afgeleid over de renta die u al dan niet diende te betalen omwille van uw werk. Dit document kan bovenstaande vaststelling dan ook niet wijzigen.

Ook aan uw bewering dat uw partner renta diende te betalen omwille van haar job kan evenmin geloof worden gehecht. U weet namelijk niet hoeveel renta ze diende te betalen en aan welke bende (CGVS I, p.15). Indien ze dit werkelijk zou moeten betalen, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat u deze kennis wel heeft. Bovendien stelt uw partner zelf dat ze geen renta diende te betalen voor haar werk (CGVS 2012704 I p.6; CGVS 2012704 II, p.4-5) en dat ze dit ook nooit in haar leven heeft moeten doen (CGVS 2012704 I, p.21). Hiermee geconfronteerd stelt u eerst dat ze renta diende te betalen voor haar werk, net als u (CGVS II, p.17), om vervolgens te stellen dat ze werknemer was en geen eigenaar dus dat ze geen renta diende te betalen (ibid.). Ten slotte concludeert u dat ze niet persoonlijk renta diende te betalen, net als bij u, maar dat alle bedrijven in El Salvador renta betalen (CGVS II, p.18). Ook droeg ze bij via haar werk (ibid.). Uw partner ontkent dit echter door te stellen dat ze er niet aan meebetaalde en dat ze verkoos zich afzijdig te houden (CGVS 2012704 II, p.4). Deze flagrante discrepanties tussen de verklaringen van u en uw partner doen niet alleen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de betalingen aan renta, maar tast uw algemene geloofwaardigheid ook in grote mate aan.

Vervolgens stelt u dat bende 18, die de controle had in Comunidad Aragon waar u woonde, continu uw samenwerking vroeg (CGVS I, p.18). Echter legt u in dit verband inconsistente verklaringen af. Zo stelt u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat de benaderingen vanaf 2015 rechtstreeks werden omdat ze toen ook naar het huis kwamen (CGVS I, p.17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat de bendeleden nooit bij u thuis kwamen om samenwerking te vragen, maar enkel toen ze u later benaderden omtrent het intrekken van de klacht (CGVS II, p.6-7). Ook stelt u dan dat ze u sinds 2011 reeds oneindig veel benaderden en spreekt u niet meer over een rechtstreeksere bedreiging vanaf 2015 (CGVS II, p.7). Tevens stelt uw partner, wederom tegenstrijdig, dat bende 18 u pas voor het eerst op 11 april 2015 om medewerking vroeg en dat ze dit nooit eerder deden (CGVS 2012704 I, p.19). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud komt ze hier echter op terug en stelt ze enkel vaagweg dat ze niet weet wanneer ze uw samenwerking zijn beginnen vragen en dat ze enkel met zekerheid kan spreken over wat er op 11 april gebeurde en over de bedreigingen omtrent de klacht (CGVS 2012704 II, p.7). De incoherentie in jullie verklaringen doen echter afbreuk aan de bewering dat bende 18 u continu samenwerking vroeg.

Waar u de geloofwaardigheid van de ingeroepen situatie poogt te verhogen door te stellen dat de bendeleden aan iedereen in de kolonie medewerking vroegen (CGVS I, p.17) en dat ze mensen hebben vermoord die weigerden mee te werken (CGVS II, p.6), is het frappant dat u dan toch geen concreet voorbeeld kan geven van iemand in uw wijk die werd vermoord omdat die weigerde mee te werken. U kan namelijk enkel vertellen over een zekere Chino waarvan de bende dacht dat hij een informant was (CGVS II, p.6). Indien de bende werkelijk in dergelijke mate de medewerking vroeg van iedereen in de kolonie, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hier dan wel doorleefder over zou kunnen vertellen en concreter zou kunnen zijn over medebewoners die deze samenwerking weigerden.

Daarnaast is het eveneens weinig aannemelijk dat de bende uw samenwerking reeds oneindig vaak vroeg sinds 2011 (CGVS II, p.5), maar dat ze dan vier jaar zouden wachten alvorens u iets aan te doen. Bovendien stelt u in uw eerste persoonlijk onderhoud dat de bende op uw continue weigering gewoon reageerde met 'ok, we gaan zien hoe we dat gaan aanpakken' (CGVS I, p.18). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer tegenstrijdig met uw eerdere verklaring, dat u wel bedreigd werd omdat u weigerde (CGVS II, p.8). Echter zou de bende slechts erg vaag gezegd hebben 'ofwel bent u met ons ofwel tegen ons', maar volgens u houdt dat een bedreiging in (ibid.). Ook zouden ze ergens in 2014 eens gezegd hebben dat u wel zou weten wat er zal gebeuren als u hun geduld nog lang op de proef zou stellen (CGVS II, p.8). Uw tegenstrijdige verklaringen doen nog verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid betreffende de samenwerking die bende 18 van u zou hebben gevraagd.

Voorts stelt uw partner dat u ook regelmatig door bende MS benaderd werd voor medewerking (CGVS 2012704 I, p.16, 18). Zo zouden ze u gevraagd hebben om wapens te vervoeren voor hen en medewerking aan hen te verlenen. Ook zouden ze u gevraagd hebben hen te waarschuwen wanneer de politie zou komen (CGVS 2012704 I, p.16). U daarentegen stelt echter dat u, naast de betaling van renta, geen problemen kende met bende MS en dat ze uw medewerking niet vroegen omdat u niet in hun zone woonde (CGVS II, p.19). Deze discrepanties in jullie verklaringen ondermijnen wederom de geloofwaardigheid van jullie asielaanvragen.

Gezien het niet aannemelijk beschouwd wordt dat de bendes uw medewerking vroegen, is het evenmin aannemelijk dat u werd neergeschoten omdat u de samenwerking weigerde (CGVS I, p.20; CGVS 2012704 II, p.6). Tevens blijkt uit de documenten van de rechtszaak niet dat dit incident zich voordeed omwille van uw weigering mee te werken met de bende. U noch uw partner hebben deze vraag voor samenwerking namelijk vermeld in de documenten van de rechtszaak die u neerlegt. Er wordt enkel gesproken over het gebrek aan respect dat het bendelid naar uw vrouw toe toonde en dat u daar op reageerde. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u geschetste omstandigheden waarin u zou zijn neergeschoten. Bovendien staat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig op de helling, wat er eveneens toe bijdraagt dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de daaropvolgende bedreigingen die u ontving omtrent het al dan niet intrekken van de klacht. Bovendien ondermijnen uw verklaringen in dit verband de geloofwaardigheid van deze zaken nog verder.

Zo dient in de eerste plaats te worden opgemerkt dat u en uw partner wederom inconsistente verklaringen afleggen. Zo stelt u dat er slechts één hoorzitting werd georganiseerd waarbij de medeplichtige aan het schietincident werd vrijgelaten (CGVS I, p.20). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat u naar één hoorzitting ging en dat toen de slachtoffers en de beklaagden werden voorgesteld (CGVS II, p.10). Uw partner ging eveneens slechts naar één hoorzitting (CGVS II, p.11). Wel zou u voor twee of drie hoorzittingen een uitnodiging hebben ontvangen (CGVS II, p.11). Uw partner daarentegen stelt dat ze op elk proces aanwezig was, dat er zes hoorzittingen waren en dat ze naar drie of vier hoorzittingen ging (CGVS 2012704 II, p.16-17). U zou volgens haar enkel naar de laatste hoorzitting zijn geweest (ibid.). Nochtans stelt u zelf dat u enkel naar de eerste hoorzitting ging (CGVS II, p. 11 en 19). Geconfronteerd met de verklaringen van uw partner stelt u dat jullie maar één keer naar een hoorzitting ging, dat er nooit zonder u is gegaan en dat ze niet heeft gezegd dat ze naar drie hoorzittingen ging (CGVS II, p.14-15). Jullie tegenstrijdige verklaringen ondermijnen dan ook nog verder de geloofwaardigheid van jullie verklaringen. De oproepingsbrieven van de hoorzittingen die u neerlegt, wijzigen bovenstaande vaststelling geenszins. Er kan uit deze documenten namelijk niets worden afgeleid over of jullie al dan niet naar deze hoorzittingen gingen. Ook het feit dat u meerdere oproepingsbrieven voor hoorzittingen neerlegt, maar tijdens uw persoonlijk onderhoud toch beweert dat er slechts één hoorzitting werd georganiseerd (CGVS I, p.20), ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Voorts leggen u en uw partner ook tegenstrijdige verklaringen af over wanneer deze bedreigingen begonnen. Zo stelt u dat het reeds halverwege mei was (CGVS I, p.11) terwijl uw partner stelt dat de bedreigingen pas zes à zeven maanden later startten (CGVS 2012704 I, p.19-20; CGVS 2012704 II, p.12). Bovendien stelt u ook dat het een continue benadering was in 2015 (CGVS I, p.12) terwijl uw vrouw beweert dat jullie in 2015 slechts twee keer benaderd werden omtrent het intrekken van de klacht (CGVS 2012704 II, p.13). Opnieuw wordt uw geloofwaardigheid in ernstige mate aangetast.

Ook stelt u dat u na de vrijlating van de medeplichtige in 2015 geen problemen meer kende met de bende, noch vroegen ze uw medewerking (CGVS I, p.20-21). Uw partner daarentegen stelt dat u sinds 2015 tot aan haar vertrek in 2020 maandelijks 300 dollar aan renta diende te betalen omwille van de klacht (CGVS 2012704 II, p.4-5) en dat de bendeleden jullie tussen 2015 en 2019 ook nog heel vaak lastig vielen (CGVS 2012704 II, p.13) en tot twee keer toe naar jullie thuis kwamen (CGVS 2012704 II, p.14). Later tijdens haar persoonlijk onderhoud stelt ze dan weer dat de renta omwille van de klacht initieel 100 dollar was en dan de maand erna wijzigde naar 200 dollar (CGVS 2012704 II, p.17). U beaamt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plots wel dat u zo'n drie keer geld diende te betalen in de periode 2015-2019 aan de bendes omwille van de klacht, aangezien ze wisten dat jullie de klacht niet hadden ingetrokken (CGVS II, p.13). Dit bedrag was volgens u nooit hoger dan 150 dollar (CGVS II, p.13-19) en was niet maandelijks, maar zo'n drie keer per jaar in de periode 2015-2019 (CGVS II, p.13). Doch stelt u meermaals dat u geen problemen meer kende met de bende tussen 2015 en 2019 en dat de bende u met rust liet omdat ze dachten dat u de klacht had ingetrokken (CGVS I, p.20-21). Tevens vermeldde uw partner evenmin iets over de renta die jullie zouden moeten betalen omwille van de klacht tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud. Jullie incoherente verklaringen in dit verband doen bijgevolg nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

(...)

Bovendien is het ook opmerkelijk dat u na het schietincident en alle daaraan gerelateerde bedreigingen toch steeds op hetzelfde adres zou blijven wonen (CGVS, p.3). Nochtans zou de bende hebben geweten waar u woonde en begonnen ze u in 2019 reeds sinds de eerste maanden van het jaar te bedreigen (CGVS I, p.22). Gezien u pas in oktober 2019 het land verliet, wil dit zeggen dat u dan 10

maanden lang continu bedreigd en thuis benaderd zou zijn geweest om de klacht in te trekken, wat u tevens niet deed (CGVS, p.23; CGVS 2012704 II, p.16), zonder enige consequentie. Dit is dan ook bijzonder onaannemelijk.

Ook haalt u een probleem aan dat u in het opvangcentrum had met een andere Salvadoraan. U stelt dat een andere bewoner van het opvangcentrum ermee dreigde de bendeleden in El Salvador te informeren over uw actuele verblijfplaats (CGVS I, p.24). Echter staat in de documenten die u in dit verband neerlegt dat die man dreigde uw verblijfplaats door te sturen naar uw neef, die een bendeleider zou zijn in El Salvador en bovendien de reden zou zijn geweest waarom u en uw familie het land verlieten. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u nochtans dat u geen weet heeft van een familielid die lid zou zijn van een bende in El Salvador (CGVS I, p.8), evenmin haalt u uw neef die in een bende zou zitten als vluchtmotief aan. Dit gegeven ondergraaft dan ook nog verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gezien uw algemene geloofwaardigheid reeds sterk op de helling staat en gezien er aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, is het evenmin geloofwaardig dat uw partner in 2020, na uw vertrek, ook nog zou zijn bedreigd geweest. Daar er aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, vormen ze evenmin een dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van de nood aan internationale bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I, p.2; CGVS II, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de schietpartij waar u zes jaar geleden het slachtoffer van zou zijn geweest. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u dan ook niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke situatie voor vertrek in El Salvador. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen, verhindert u het CGVS te oordelen over het bestaan van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer alsook aangaande de actualiteit van zulk een risico omwille van een schietincident. Bijgevolg weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw gegronde vrees bij terugkeer. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u omtrent de schietpartij neerlegt kunnen, gezien het ontbreken van geloofwaardige verklaringen, bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zo kan er uit de juridische documenten die u en uw partner in dit verband neerleggen niet geconcludeerd worden dat u een actueel risico op ernstige schade loopt omwille van het schietincident. Zo staat er in de documenten van de rechtszaak enkel genoteerd welke bijkomende zaken nog nodig zijn opdat het Openbaar Ministerie het onderzoek naar uw zaak kan afronden. Er kan uit deze documenten evenmin iets worden afgeleid over de omstandigheden waarin de schietpartij zich voordeed. Voorts bevatten de documenten van de rechtszaak ook de verklaringen van uw echtgenote. Zoals eerder reeds werd gesteld, wordt er niks vermeld over een vraag tot samenwerking met de bende en wordt er enkel gesproken over een gesprek aan respect dat het bendelid naar uw vrouw uitte. Evenmin kan er uit dit document besloten worden dat er tot op heden een reëel risico op ernstige schade bestaat in uwen hoofde als gevolg van dit schietincident. Uit de oproepingsbrieven voor de verschillende hoorzittingen kan er evenmin iets afgeleid worden over het bestaan van een actueel risico op ernstige schade, noch over de omstandigheden van dit incident. Voorts legt u ook een brief van het Openbaar Ministerie voor waarin wordt gevraagd aan het instituut voor forensische geneeskunde om een psychologische analyse te doen om de psychologische gevolgen van schotwonden waarvan u het slachtoffer was na te gaan. Uit dit document kan evenmin afgeleid worden in welke omstandigheden u werd neergeschoten, noch of er tot op heden een reëel risico in uwen hoofde bestaat als gevolg van dit incident. Uw echtgenote legt ten slotte nog een document neer dat vermeldt dat jullie 500 dollar ontvingen van de mogelijke dader. Wederom kan er uit dit document niets worden afgeleid over de omstandigheden waarin dit schietincident zich voordeed, noch over het bestaan van een actueel risico op ernstige schade. De door u neergelegde documenten zijn dan ook niet in staat om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen. Uw partner haalt vervolgens ook nog de medische problemen van uw stiefdochter aan (CGVS 2012704 I, p.11). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw stiefdochter op dit moment geen medische behandeling nodig heeft. Tevens blijkt uit de documenten die u in dit verband neerlegt, dat uw stiefdochter in El Salvador steeds medische hulp heeft gekregen. Bovendien moet worden gesteld dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op

<https://www.cgvs.be/sites/default/files/>

[rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf](#) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekers verklaren dat zij El Salvador hebben verlaten omdat zij door leden van een bende zouden zijn afgeperst en bedreigd.

Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, worden als een risicoprofiel aangemerkt en behoeven verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald profiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*”).

Het risico voor verzoekers moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt, waarbij van hen mag worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van hun profiel dreigen te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoekers bestaat om bij terugkeer naar hun land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, moeten hun individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en

afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat op basis van verzoekers' verklaringen, er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor hen de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten.

Waar verzoekers aangeven dat zij geen bronnen vinden waaruit blijkt dat de renta berekend wordt op 20 tot 30 procent van het loon van de slachtoffers gaan zij voorbij aan de algemene informatie aanwezig in het administratief dossier. Uit de landeninformatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat het te betalen bedrag aan renta meestal gebaseerd wordt op het inkomen van iemand en dat dit doorgaans zo'n 20 à 30 procent van het totale inkomen is. Het feit dat verzoeker naar eigen zeggen 75% van zijn inkomen moet afstaan doet reeds afbreuk aan zijn geloofwaardigheid te meer verzoekster niet weet hoeveel renta verzoeker aan de bendes diende te betalen, noch hoe die betalingen verliepen (NPO II, p. 6). Indien verzoeker daadwerkelijk renta diende te betalen kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat verzoekster hier dan ook meer informatie over zou kunnen geven. Ook werd vastgesteld dat, hoewel verzoeker beweerde dat verzoekster ook renta diende te betalen, verzoeker niet weet hoeveel dit was en aan welke bende (NOP I, p. 15) niettegenstaande verzoekster zelf stelde dat ze geen renta diende te betalen voor haar werk (NPO I, p. 6; NPO II, p. 4, 5) en dat ze dit ook nooit in haar leven heeft moeten doen (NPO I, p. 21).

Volgens verzoekers lijken alle bronnen op het tegengestelde te wijzen en dient het vrijwillig karakter van deze renta, die op een onvoorspelbare manier wordt geïnd, te worden benadrukt. De Raad stelt vast dat uit de informatie die verzoekers in het verzoekschrift desbetreffend citeren blijkt dat bijna één op vier Salvadoranen het slachtoffer werd van afpersing en dat zelfs schoolkinderen die voor bendes werken dagelijks wat geld van hun klasgenoten vragen. Dit zegt evenwel niets over de berekening van de renta, zoals blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier. Waar verzoekers erop wijzen dat zij geen verklaring kunnen bieden voor de handelingen van hun belagers, zij niet anders kunnen dan bevestigen dat het slechteriken zijn, dat zij naar hun eigen zin en op een onverwachte manier handelen, dat zij onvoorspelbaar zijn en chaotisch te werk gaan en rekening moet worden gehouden met de culturele context, plaatsen zij de gedane vaststellingen niet in een ander daglicht. Het is bovendien het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, waardoor ook hun stelling dat algemene landeninformatie ter zake onvoldoende is omdat de realiteit van het terrein verschilt met officiële bronnen die vaak gecensureerd zijn en niet representatief zijn, niet kan volstaan teneinde hieraan afbreuk te doen. Overigens beperken verzoekers zich slechts tot een dergelijke algemene bewering zonder concreet aan te tonen dat de informatie aanwezig in het administratief dossier niet correct zou zijn noch in overeenstemming met de realiteit.

Waar verzoekers opmerken dat zij renta betaalden binnen de privésfeer, zij nooit getuige ervan waren geweest en zij elkaar niet ongerust wilden maken, waardoor het aannemelijk is dat zij niet op de hoogte waren van het exacte bedrag en de betalingsmodaliteiten overtuigen zij niet. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoekers die een verzoek om internationale bescherming indienen dat gebaseerd op afpersing en bedreigingen van een bende, niet van elkaars betalingen en modaliteiten op de hoogte zouden zijn.

Waar verzoekers erop wijzen dat verzoeker de renta rechtstreeks betaalde terwijl verzoekster werknemer was en geen eigenaar, waardoor de renta rechtstreeks en onmiddellijk van haar loon werd afgetrokken en dat verzoeker dit trachtte uit te leggen aan de protection officer waarna een misverstand ontstond, kunnen zij opnieuw niet overtuigen.

Vooreerst wordt opgemerkt dat, hoewel verzoeker thans stelt dat hij de renta rechtstreeks betaalde en dat dit bij verzoekster van haar loon werd afgehouden, verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat de renta ook bij hem van het loon werd afgehouden en hij niet rechtstreeks betaalde (NPO I, p. 13).

Verzoekster daarentegen verklaarde zowel tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud als het tweede onderhoud zelf dat haar bazin in het schoonheidssalon waar zij werkte renta diende te betalen en dat, indien er niet voldoende inkomsten waren om de renta te betalen, verzoeksters loon even werd ingehouden om haar vervolgens later volledig te (NPO I, p. 6; NPO II, p. 4, 5). Ook verklaarde verzoekster dat zij nooit renta heeft moeten betalen (NPO I, p. 21).

In de notities van de persoonlijke onderhouden van verzoeker kan vooreerst worden gelezen, dat verzoeker tot tweemaal toe beweerde dat verzoekster renta diende te betalen voor haar werk, zoals dit bij hem het geval was (NPO I, p. 15, 16; NPO II, p. 17). Het is pas bij confrontatie van verzoeksters verklaring dat zij geen renta betaalde, verzoeker louter verwijst naar het gegeven dat zij werknemer was en geen eigenaar en wanneer gevraagd werd of zij mee moest betalen aan de renta in algemene bewoordingen stelt *“Ze moest meer werken zodat het bedrijf meer inkomsten had om de renta te betalen”* (NPO II, p. 17, 18) en wanneer gevraagd werd of zij rechtstreeks betaalde aan de renta stelde verzoeker *“met haar werk droeg ze wel bij. Als de werkgever niet zou betalen dan zou de bende haar ook kunnen vermoorden. Want het was enkel zij en de werkgeefster die er werkten.”* (NPO II, p. 18).

Verzoekers' argumentatie dat verzoeker de renta rechtstreeks betaalde terwijl verzoekster werknemer was en geen eigenaar, waardoor de renta rechtstreeks en onmiddellijk van verzoeksters loon werd afgetrokken en dat verzoeker dit trachtte uit te leggen aan de protection officer waarna een misverstand ontstond, vindt aldus geen enkele grondslag in de notities van de persoonlijk onderhouden aanwezig in het administratief dossier. Met de stelling dat het een corrupte praktijk is, waardoor het onmogelijk is om de betaling van de renta via documenten te bewijzen, plaatsen verzoekers deze vaststellingen niet in een ander daglicht. Ook de algemene informatie waaruit blijkt dat de afpersing van chauffeurs wijdverspreid is, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hierover in gebreke

Verzoeker stellen wat betreft de vaststellingen rond de samenwerking die de bendes eisten dat de notities van de persoonlijk onderhouden duiden op een gebrek aan begrip tussen de protection officer, de tolk en verzoeker en verwijzen derhalve naar bladzijde 7 van het tweede persoonlijk onderhoud van verzoeker om hieruit enkele verklaringen te citeren en voegen eraan toe dat verzoeker ook in het eerste persoonlijk onderhoud had aangegeven dat *“het rechtstreekser werd in 2015”*.

Verzoekers verduidelijken dat in 2011 de economische afpersing begon, terwijl in 2015 de bedreiging een hoger niveau bereikte en persoonlijker werd en er vanaf dan om rechtstreekse samenwerking werd gevraagd.

De Raad ziet niet in op welke wijze verzoekers hiermee de concrete vaststellingen in een ander daglicht zouden kunnen plaatsen

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat de bendeleden hem voor 2015 enkel benaderden om te eisen dat hij niet zou gaan werken op bepaalde dagen (NPO I, p. 16, 17), maar dat vanaf 2015 de benadering rechtstreekser werd in die zin dat de bendeleden naar hem thuis kwamen en om directe samenwerking vroegen (NPO I, p. 17). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde verzoeker dan weer dat de bende reeds sinds 2011 *“oneindig veel”* om samenwerking vroegen, licht hij toe dat hem werd gevraagd bendeleden voor de politie te verstoppen in huis (NPO II, p. 5), stelt hij verder dat de bendeleden pas na de aanslag naar zijn huis kwamen (NPO II, p. 7), ontkent hij dat dit was om samenwerking te vragen en geeft hij aan dat dit was om te eisen dat zijn klacht werd ingetrokken (NPO II, p. 7).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wordt vervolgens ter confrontatie gevraagd *“U zei in uw vorige interview dat ze u vanaf 2015 aanspraken en ook altijd aan huis. Nu zegt u dat het was vanaf 2011 en ze kwamen nooit naar u thuis tot aan het incident.”* Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de tolk deze vraag niet begrijpt, in de war is en dat de vraag drie keer wordt geherformuleerd waarna verzoeker antwoordt *“Ik zei in het vorige interview dat we sinds 2011 in de kolonie woonden en dat ze me sindsdien aanspraken en dat ze na de aanslag naar mijn huis kwamen omdat ze wilden dat we de aanklacht indienden. En ook sinds 2011 toen ik voor OV werkte betaalde ik renta”* (NPO II, p. 7).

Door louter te verwijzen naar verzoekers verklaringen tijdens de beide onderhouden en het gegeven dat de tolk een vraag niet onmiddellijk begreep, bieden verzoekers geen enkele valabele verklaring voor deze tegenstrijdige verklaringen, die verzoeker aflegde en die steun vinden in de notities van de persoonlijk onderhouden.

Bovendien komt hierbij ook de vaststelling dat verzoekster vooreerst aangeeft dat de bende 18 verzoeker pas voor het eerst op 11 april 2015 om medewerking vroeg en dat ze dit nooit eerder deden (NPO I, p. 19) om tijdens het tweede persoonlijk onderhoud hierop terug te komen en vaagweg te stellen dat ze niet weet wanneer de bende om samenwerking is beginnen vragen en dat ze enkel met zekerheid kan spreken over wat er op 11 april gebeurde en over de bedreigingen omtrent de klacht (NPO II, p. 7). Verzoeker slagen er met dergelijke verklaringen aldus geenszins in hun asielaanvraag aannemelijk te maken.

Waar verzoekers aanvoeren dat zij krantenartikelen hebben neergelegd met concrete voorbeelden in gelijkaardige situaties en dat verzoeker over Chino heeft verteld, doen zij geen afbreuk aan de concrete vaststellingen desbetreffend. Het is namelijk verzoeker zelf die aangaf dat de bendeleden aan iedereen in de kolonie medewerking vroegen (NPO I, p. 17) en dat ze mensen hebben vermoord die weigerden mee te werken (NPO II, p. 6), om vervolgens geen enkel concreet voorbeeld te kunnen geven van iemand die in zijn wijk werd vermoord omdat die weigerde mee te werken. Het louter verwijzen naar krantenartikelen waaruit dergelijke praktijken blijken kan bezwaarlijk volstaan. Indien verzoeker zelf verklaarde dat ze mensen hebben vermoord die samenwerking hebben geweigerd, kan wel degelijk worden verwacht dat hij concrete voorbeelden en specifieke namen kan geven. Verzoeker kan enkel vertellen over een zekere Chino waarvan de bende dacht dat hij een informant was (NPO II, p. 6). Indien de bende werkelijk in dergelijke mate de medewerking vroeg van iedereen in de kolonie, kan er redelijkerwijs verwacht worden dat verzoeker hier doorleefder over zou kunnen vertellen en concreter zou kunnen zijn over medebewoners die deze samenwerking weigerden, zonder louter naar krantenartikelen te verwijzen.

Waar verzoekers verwijzen naar de onmogelijkheid om het gedrag van hun belagers te verklaren, die chaotisch en onvoorspelbaar te werk gaan, werpen zij geen ander licht op de gedane vaststellingen. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat een bende die reeds oneindig veel om samenwerking vroeg en dit sinds 2011, vier jaar zou wachten om hun eisen kracht bij te zetten. Bovendien stelde verzoeker in zijn eerste persoonlijk onderhoud dat de bende op zijn continue weigering gewoon reageerde met *“ok, we gaan zien hoe we dat gaan aanpakken”* (NPO I, p. 18) en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelde hij dat hij bedreigd werd omdat hij weigerde en dat hij dit zelfs als doodsbedreigingen beschouwde (NPO II, p. 8) en zou de bende ergens in 2014 eens gezegd hebben dat hij wel zou weten wat er zal gebeuren als hij hun geduld nog lang op de proef zou stellen (NPO II, p. 8). Deze verklaringen doen, in de door verzoekers geschetste context dat een bende medewerking van hen zou eisen, dan ook verder afbreuk aan verzoekers' geloofwaardigheid betreffende de samenwerking die bende 18 van hen zou hebben gevraagd.

Het feit dat verzoekster verklaarde dat verzoeker ook regelmatig door bende MS benaderd werd voor medewerking (NPO I, p. 16, 18) en zij hem gevraagd hebben om wapens te vervoeren voor hen, medewerking aan hen te verlenen en hen te waarschuwen wanneer de politie zou komen (NPO I, p.16) terwijl verzoeker stelt dat hij, naast de betaling van renta, geen problemen kende met bende MS en dat ze zijn medewerking niet vroegen omdat hij niet in hun zone woonde (NPO II, p. 19), ondermijnt opnieuw verzoekers' geloofwaardigheid.

Volgens verzoekers kan de verwerende partij niet simpelweg verwijzen naar de ongeloofwaardigheid van het asielaanbod wat betreft de door de bende gevraagde medewerking om vervolgens het feit dat hij werd neergeschoten eveneens als ongeloofwaardig te bestempelen. Verzoekers voeren aan dat dat dit hen niet in staat stelt om te begrijpen waarom zij niet worden geloofd betreffende de aanleiding van het neerschieten en wat er exact niet geloofwaardig.

Zoals hierboven en in de bestreden beslissing genoegzaam werd uiteengezet kan er geen geloof worden gehecht aan het relaas en dit specifiek met betrekking tot de door de bende gevraagde medewerking. Gezien het niet aannemelijk is, gebaseerd op tal van vaststellingen (zie supra) dat de bendes verzoekers medewerking vroegen, is het evenmin aannemelijk dat hij werd neergeschoten omdat hij de samenwerking weigerde.

Verzoeker gaf immers duidelijk te kennen dat hij werd neergeschoten juist omdat hij niet wilde samenwerken (NPO I, p. 20; NPO II, p. 5). De Raad ziet dan ook niet in waarom deze motivering verzoekers niet in staat stelt te begrijpen waarom zij niet worden geloofd en wat er juist ongeloofwaardig was. Bovendien blijkt ook uit de documenten die verzoeker ter staving van zijn relaas neerlegt niet dat dit incident zich voordeed omwille van verzoekers weigering mee te werken met de bende.

Deze vraag voor samenwerking werd namelijk niet vermeld in de documenten van de rechtszaak die verzoeker neerlegt. Er wordt enkel gesproken over het gebrek aan respect dat het bendelid naar verzoekster toe toonde en dat verzoeker daar op reageerde. De algemene argumentatie dat een klacht die werd opgesteld door de autoriteiten zelden alle verklaringen bevatten, dat degene die klacht indient hier geen controle over heeft, dat dit onder andere ligt aan de heersende corruptie in El Salvador waardoor de kwaliteit van de publieke diensten te wensen overlaat, kan hier geen ander licht op werpen. Dergelijke documenten waarin geheel niet gesproken wordt over het herhaaldelijke weigeren van medewerking waardoor verzoeker naar eigen zeggen werd neergeschoten, kunnen dan ook bezwaarlijk dienen ter staving van verzoekers verklaringen omwille van deze weigering te zijn neergeschoten.

Waar verzoekers er in het verzoekschrift op wijzen dat verzoekster zich naar de hoorzittingen begaf aangezien verzoeker in het ziekenhuis lag op dat moment en dat zij hierover weinig communiceerde met verzoeker omdat hij zich in een kritieke toestand verkeerde en rust nodig had, overtuigen zij niet. De Raad acht het niet aannemelijk dat voor zover kan aangenomen worden dat verzoeker zich in kritiek toestand bevond en rust nodig had in het ziekenhuis, verzoekster nadien niet meer over deze hoorzittingen met verzoeker heeft gesproken, te meer dit een kernelement van hun verzoek om internationale bescherming uitmaakt.

Verzoeker verklaarde zelf vooreerst dat er slechts één hoorzitting werd georganiseerd waarbij de medeplichtige aan het schietincident werd vrijgelaten (NPO I, p. 20) om tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan te geven dat hij naar één hoorzitting ging en dat toen de slachtoffers en de beklaagden werden voorgesteld (NPO II, p. 10), dat verzoekster eveneens slechts naar één hoorzitting (NPO II, p.11) ging en dat hij voor twee of drie hoorzittingen een uitnodiging zou hebben ontvangen (NPO II, p.11). Verzoekster daarentegen stelt dat ze op elk proces aanwezig was, dat er zes hoorzittingen waren en dat ze naar drie of vier hoorzittingen ging (NPO II, p. 16, 17), dat verzoeker volgens haar enkel naar de laatste hoorzitting zijn geweest (NPO II, p. 16, 17), terwijl verzoeker uiteindelijk zelf stelt dat hij enkel naar de eerste hoorzitting ging (NPO II, p. 11, 19). Deze tegenstrijdige verklaringen samen met het gegeven dat verzoekers ook tegenstrijdige verklaringen afleggen over wanneer de bedreigingen begonnen, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de beweerde nood aan bescherming.

Ook de volgende vaststellingen zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en blijven overeind:

“Ook stelt u dat u na de vrijlating van de medeplichtige in 2015 geen problemen meer kende met de bende, noch vroegen ze uw medewerking (CGVS I, p.20-21). Uw partner daarentegen stelt dat u sinds 2015 tot aan haar vertrek in 2020 maandelijks 300 dollar aan renta diende te betalen omwille van de klacht (CGVS 2012704 II, p.4-5) en dat de bendeleden jullie tussen 2015 en 2019 ook nog heel vaak lastig vielen (CGVS 2012704 II, p.13) en tot twee keer toe naar jullie thuis kwamen (CGVS 2012704 II, p.14). Later tijdens haar persoonlijk onderhoud stelt ze dan weer dat de renta omwille van de klacht initieel 100 dollar was en dan de maand erna wijzigde naar 200 dollar (CGVS 2012704 II, p.17). U beaamt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud plots wel dat u zo’n drie keer geld diende te betalen in de periode 2015-2019 aan de bendes omwille van de klacht, aangezien ze wisten dat jullie de klacht niet hadden ingetrokken (CGVS II, p.13). Dit bedrag was volgens u nooit hoger dan 150 dollar (CGVS II, p.13-19) en was niet maandelijks, maar zo’n drie keer per jaar in de periode 2015-2019 (CGVS II, p.13). Doch stelt u meermaals dat u geen problemen meer kende met de bende tussen 2015 en 2019 en dat de bende u met rust liet omdat ze dachten dat u de klacht had ingetrokken (CGVS I, p.20-21). Tevens vermeldde uw partner evenmin iets over de renta die jullie zouden moeten betalen omwille van de klacht tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud. Jullie incoherente verklaringen in dit verband doen bijgevolg nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

(...)”

Verzoekers verwijten de verwerende partij vervolgens weinig rekening te houden met de culturele context waar de verwerende partij in de beslissing suggereert dat zij naar een andere kolonie zouden kunnen verhuizen en wijzen erop dat een reis moet worden voorbereid en financiële middelen moeten worden verzameld. In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden wordt er in de bestreden beslissingen geen enkele suggestie gedaan omtrent een eventuele verhuis naar een andere kolonie of een gebrek aan beschermingsmaatregelen. De verwerende partij merkt aan de hand van verzoekers verklaringen alleen op dat het niet geloofwaardig is dat er gedurende de tien maanden dat verzoekers continue bedreigd en thuis benaderd zouden zijn geweest om de klacht in te trekken, wat verzoeker tevens niet deed (NPO I, p. 23; NPO II, p. 16) geen enkele consequentie had. Ook de Raad acht dit geenszins geloofwaardig.

De verwijzing naar algemene informatie en een risicoprofiel als degene die zich verzet tegen een bende door samenwerking te weigeren en *“als transporthandelaars”*, is ontoereikend om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, waarbij verzoekers in gebreke blijven.

Met het algemene verwijt dat er geen rekening werd gehouden met de culturele context gaan verzoekers eraan voorbij dat de gedane vaststellingen gebaseerd zijn op hun eigen concrete verklaringen en dat deze gelet op het geheel aan vaststellingen ongeloofwaardig werden bevonden.

Waar verzoekers nog stellen dat dit dossier twee verzoekers betreft die elk hun eigen perspectief hebben en de verschillen in hun verklaringen niet meteen als tegenstrijdigheden moeten worden gezien, wijst de Raad er op dat de vastgestelde tegenstrijdigheden loutere feitenkwesaties betreffen zodat het feit dat verzoekers twee verschillende personen zijn met *“een verschillend perspectief en verschillende belevenis van evenementen”* niet dienstig is ter verklaring van de talrijke hierboven vastgestelde uiteenlopende verklaringen.

Door zich in het verzoekschrift te beperken tot het minimaliseren van deze tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen en te wijzen op het gegeven dat één persoon niet altijd alles aan de andere persoon vertelt om deze te beschermen of niet ongerust te maken, weerleggen verzoekende partijen geenszins de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op de kern van het relaas waarvoor zij om bescherming verzoeken, die allen pertinent zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, noch bieden zij er evenmin een afdoende verklaring voor.

Waar verzoekers aanvoeren dat de neergelegde documenten niet valabel kunnen opzij geschoven worden noch op het niveau van authenticiteit worden weerlegd en aldus functioneren als begin van bewijs doen zij geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen met betrekking tot deze documenten in de bestreden beslissingen. Zij tonen evenmin aan op welke wijze deze documenten een ander licht kunnen werpen op de zaak.

Per aanvullende nota stellen verzoekers drie getuigenissen bij te brengen waarin hun verklaringen worden bevestigd door naasten, die nog steeds ter plaatse verblijven. Vooreerst stelt de Raad vast dat deze getuigenissen niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, waardoor ze niet in overweging kunnen worden genomen. Hoe dan ook en volstrekt ten overvloede, blijkt uit de vrije vertalingen die wel werd bijgevoegd en aldus geen enkele garantie bieden, dat deze getuigenissen een gesolliciteerd en subjectief karakter vertonen en werden opgesteld ten behoeve van verzoekers in het kader van hun verzoek om internationale bescherming waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert.

Per aanvullende nota brengen verzoekers ook een persartikel bij over de harde plaatselijke realiteit in El Salvador wat hun verklaringen ondersteunt en waaruit blijkt dat de analyse over de plaatselijke situatie zwaar onderschat wordt. Opnieuw stelt de Raad vast dat dit persartikel niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling, waardoor het niet in overweging kan worden genomen. Hoe dan ook en volstrekt ten overvloede, blijkt ook uit de vrije vertaling die wel werd bijgevoegd en aldus geen enkele garantie biedt, dat het algemene informatie betreft die niet op verzoekers persoonlijk betrekking heeft. Het gaat evenzeer om de situatie van en problemen met bendes, maar dit dient zoals reeds gesteld *in concreto* aannemelijk te worden gemaakt, waarbij van verzoekers mag worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk dreigen te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

2.4. Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas. Het geheel aan documenten en verzoekers' verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad verzoekers' vluchtrelaas en hun vrees voor vervolging en risico op ernstige schade niet geloofwaardig. Verzoekers slagen er niet in de concrete problemen die zij zouden hebben aannemelijk te maken.

2.5. Verzoekers betogen nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun eerdere problemen met een bende en hun verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021, waarnaar verwezen wordt in de aanvullende nota van verwerende partij, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de

achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden geviseerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar El Salvador.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen en problemen door en met de bende niet geloofwaardig. Het blijkt dan ook niet dat verzoekers voor hun komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bende leden stonden, evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico lopen om te worden geviseerd door bende leden.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met de bendes niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van de individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

2.6. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers' betoog dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel 'sociale groep', valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of gevisieerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.7. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bende gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle

partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*”, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoekers brengen geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De informatie die zij aanhalen in hun verzoekschrift is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund. Ook uit de vrije vertaling van het per aanvullende nota bijgebrachte persartikel blijkt niet dat er in El Salvador sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. De verwijzing en het citeren naar en uit arrest nr. 243 676 van 5 november 2020 van de Raad met betrekking tot de situatie in El Salvador en de bendes die daar opereren is niet dienstig. In voormeld arrest werd evenzeer geoordeeld dat er bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

2.8. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronde is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoekers heden dreigen te worden vervolgd of gevisieerd in El Salvador. Bijgevolg is verzoekers' verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

2.9. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat de artikel 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1,

2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

2.12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF